

૪. બોધપ્રાભૂત

આયતન, ચૈત્યગૃહ, જિનપ્રતિમા, દર્શન, જિનબિંબ, જિનમુદ્રા, જ્ઞાન, દેવ, તીર્થ, અર્હત અને પ્રવ્રજ્યા—એ અગિયાર વિષયોનું આ પ્રાભૂતમાં સંક્ષિપ્ત કથન છે. ‘ભાવશ્રમણ તે આયતન છે, ભાવશ્રમણ તે ચૈત્યગૃહ છે. ભાવશ્રમણ તે જિનપ્રતિમા છે’—એવા વર્ણન-વિશેષાત્મક ખાસ એક પ્રકારથી આયતનાદિ કેટલાક વિષયોનું આમાં (જિનોક્ત) વિશિષ્ટ નિરૂપણ છે. જિનોપદિષ્ટ પ્રવ્રજ્યાનું સમ્યક્ વર્ણન ૧૭ ગાથાઓમાં સુંદર રીતે કરવામાં આવ્યું છે.

શાસ્ત્રાર્થ બહુ જાણે, ^૧સુદેગસંયમવિમળ તપ આચરે,
^૨વર્જિતકષાય, વિશુદ્ધ છે, તે ^૩સૂરિગણને વંદીને; ૧.

ષટ્કાયસુખકર કથન કરું સંક્ષેપથી, સુણજો તમે,
 જે સર્વજનબોધાર્થ જિનમાર્ગે કહ્યું છે જિનવરે. ૨.

જે આયતન ને ચૈત્યગૃહ, પ્રતિમા તથા દર્શન અને
 વીતરાગ જિનનું બિંબ, જિનમુદ્રા, સ્વહેતુક જ્ઞાન જે, ૩.

૪અર્હતદેશિત દેવ, તેમ જ તીર્થ, વળી અર્હત ને
^૫ગુણશુદ્ધ પ્રવ્રજ્યા યથાક્રમશઃ અહીં જ્ઞાતવ્ય છે. ૪.

^૬આયત્ત છે મન-વચન-કાયા ઈન્દ્રિવિષયો જેહને,
 તે સંયમીનું રૂપ ભાખ્યું આયતન જિનશાસને. ૫.

આયત્ત જસ મદ-ક્રોધ-લોભ વિમોહ-રાગ-વિરોધ છે,
 ઋષિવર્ય પંચમહાવ્રતી તે આયતન નિર્દિષ્ટ છે. ૬.

-
૧. સુદેગસંયમવિમળ તપ = સમ્યગ્દર્શન ને સંયમથી શુદ્ધ એવું તપ.
 ૨. વર્જિતકષાય = કષાયરહિત. ૩. સૂરિગણ = આચાર્યોનો સમૂહ.
 ૪. અર્હતદેશિત = અર્હતભગવાને કહેલ.
 ૫. ગુણશુદ્ધ પ્રવ્રજ્યા = ગુણથી શુદ્ધ એવી દીક્ષા.
 ૬. આયત્ત = આધીન; વશીભૂત.

- સુવિશુદ્ધધ્યાની, જ્ઞાનયુત, જેને સુસિદ્ધ ^૧સદર્થ છે,
મુનિવરવૃષભ તે મળરહિત સિદ્ધાયતન ^૨વિદિતાર્થ છે. ૭.
- સ્વાત્મા-પરાત્મા-અન્યને જે જાણતાં જ્ઞાન જ રહે,
છે ચૈત્યગૃહ, તે જ્ઞાનમૂર્તિ, શુદ્ધ પંચમહાવ્રતે. ૮.
- ચેતન સ્વયં, સુખ-દુઃખ-બંધન-મોક્ષ જેને ^૩અલ્પ છે,
ષટ્કાયહિતકર તેહ ભાખ્યું ચૈત્યગૃહ જિનશાસને. ૯.
- દેગ-જ્ઞાન-નિર્મળચરણધરની ભિન્ન જંગમ કાય જે,
—નિર્ગ્રથ ને વીતરાગ, તે પ્રતિમા કહી જિનશાસને. ૧૦.
- જાણે-જુએ નિર્મળ ^૪સુદેગ સહ, ચરણ નિર્મળ આચરે,
તે વંદનીય નિર્ગ્રથ-સંયતરૂપ પ્રતિમા જાણજે. ૧૧.
- ^૫નિઃસીમ દર્શન-જ્ઞાન ને સુખ-વીર્ય વર્તે જેમને,
શાશ્વતસુખી, અશરીર ને કર્માષ્ટબંધવિમુક્ત જે, ૧૨.
- અક્ષોભ-નિરુપમ-અચલ-ધ્રુવ, ઉત્પન્ન જંગમ રૂપથી,
તે સિદ્ધ સિદ્ધિસ્થાનસ્થિત, ^૬વ્યુત્સર્ગપ્રતિમા જાણવી. ૧૩.
- દર્શાવતું સંયમ-સુદેગ-સદ્ધર્મરૂપ, નિર્ગ્રથ ને
^૭જ્ઞાનાત્મ મુક્તિમાર્ગ, તે દર્શન કહ્યું જિનશાસને. ૧૪.
- જ્યમ ફૂલ હોય સુગંધમય ને દૂધ ઘૃતમય હોય છે,
રૂપસ્થ દર્શન હોય સમ્યગ્જ્ઞાનમય એવી રીતે. ૧૫.

૧. સદર્થ = સત્ અર્થ.

૨. વિદિતાર્થ = જે સમસ્ત પદાર્થોને જાણે છે એવું

૩. અલ્પ = ગૌણ ૪. સુદેગ = સમ્યગ્દર્શન.

૫. નિઃસીમ = અનંત

૬. વ્યુત્સર્ગપ્રતિમા = કાયોત્સર્ગમય પ્રતિમા.

૭. જ્ઞાનાત્મ = જ્ઞાનમય.

- જિનબિંબ છે, જે જ્ઞાનમય, વીતરાગ, સંયમશુદ્ધ છે,
દીક્ષા તથા શિક્ષા કરમક્ષયહેતુ આપે શુદ્ધ જે. ૧૬.
- તેની કરો પૂજા, વિનય-વાત્સલ્ય-પ્રણમન તેહને,
જેને સુનિશ્ચિત જ્ઞાન, દર્શન, ચેતનાપરિણામ છે. ૧૭.
- તપવ્રતગુણોથી શુદ્ધ, નિર્મળ સુદેગ સહ જાણે-જુએ,
દીક્ષા-સુશિક્ષાદાયિની અર્હતમુદ્રા તેહ છે. ૧૮.
- ઈન્દ્રિય-કષાયનિરોધમય મુદ્રા સુદેહસંયમમયી,
—આ ઉક્ત મુદ્રા જ્ઞાનથી નિષ્પન્ન, જિનમુદ્રા કહી. ૧૯.
- સંયમસહિત સદ્ધ્યાનયોગ્ય વિમુક્તિપથના લક્ષ્યને,
પામી શકે છે જ્ઞાનથી જીવ, તેથી તે જ્ઞાતવ્ય છે. ૨૦.
- ^૧શર-અજ્ઞ ^૨વેધ્ય-અજાણ જેમ કરે ન પ્રાપ્ત નિશાનને,
અજ્ઞાની તેમ કરે ન લક્ષિત મોક્ષપથના લક્ષ્યને. ૨૧.
- રે! જ્ઞાન નરને થાય છે; તે સુજન તેમ વિનીતને;
તે જ્ઞાનથી, કરી લક્ષ, પામે મોક્ષપથના લક્ષ્યને. ૨૨.
- મતિ ^૩ચાપ ધિર, શ્રુત દોરી, જેને રત્નત્રય ^૪શુભ બાણ છે,
પરમાર્થ જેનું લક્ષ્ય છે, તે મોક્ષમાર્ગે નવ ચૂકે. ૨૩.
- તે દેવ, જે સુરીતે ધરમ ને અર્થ, કામ, સુજ્ઞાન દે;
તે વસ્તુ દે છે તે જ, જેને ધર્મ-દીક્ષા-અર્થ છે. ૨૪.
- તે ધર્મ જેહ દયાવિમળ, દીક્ષા પરિગ્રહમુક્ત જે,
તે દેવ જે નિર્મોહ છે ને ઉદય ભવ્ય તણો કરે. ૨૫.

૧. શર-અજ્ઞ = બાણવિદ્યાનો અજાણ.

૨. વેધ્ય-અજાણ = નિશાનસંબંધી અજાણ.

૩. ચાપ = ધનુષ્ય.

૪. શુભ = સારું.

- વ્રત-સુદેગનિર્મળ, ઈન્દ્રિસંયમયુક્ત ને ^૧નિરપેક્ષ જે,
તે તીર્થમાં દીક્ષા-સુશિક્ષારૂપ સ્નાન કરો, મુને! ૨૬.
- નિર્મળ સુદર્શન-તપચરણ-સદ્ધર્મ-સંયમ-જ્ઞાનને,
જો શાન્તભાવે યુક્ત તો, તીરથ કહ્યું જિનશાસને. ૨૭.
- ^૨અભિધાન-સ્થાપન-દ્રવ્ય-ભાવે, ^૩સ્વીય ગુણપર્યાયથી,
અર્હત જાણી શકાય છે આગતિ-ચ્યવન-સંપત્તિથી. ૨૮.
- નિઃસીમ દર્શન-જ્ઞાન છે, ^૪વસુબંધલયથી મોક્ષ છે,
નિરુપમ ગુણો આરૂઢ છે, —અર્હત આવા હોય છે. ૨૯.
- જે પુણ્ય-પાપ, જરા-જનમ-વ્યાધિ-મરણ, ગતિભ્રમણ ને
વળી દોષકર્મ હણી થયા જ્ઞાનાત્મ, તે અર્હત છે. ૩૦.
- છે સ્થાપના અર્હતની કર્તવ્ય પાંચ પ્રકારથી,
—^૫‘ગુણ’, માર્ગણા, પર્યાપ્તિ તેમ જ પ્રાણ ને જીવસ્થાનથી. ૩૧.
- અર્હત સયોગીકેવળીજિન તેરમે ગુણસ્થાન છે;
ચોત્રીશ અતિશયયુક્ત ને વસુ પ્રાતિહાર્યસમેત છે. ૩૨.
- ગતિ-ઈન્દ્રિ-કાયે, યોગ-વેદ-કષાય-સંયમ-જ્ઞાનમાં,
દેગ-ભવ્ય-લેશ્યા-સંજ્ઞી-સમકિત-આ’રમાં એ સ્થાપવા. ૩૩.
- આહાર, કાયા, ઈન્દ્રિ, શ્વાસોચ્છ્વાસ, ભાષા, મન તણી,
અર્હત ઉત્તમ દેવ છે સમૃદ્ધ ષટ્ પર્યાપ્તિથી. ૩૪.
- ઈન્દ્રિયપ્રાણો પાંચ, ત્રણ બળપ્રાણ મન-વચ-કાયના,
બે આયુ-શ્વાસોચ્છ્વાસપ્રાણો,—પ્રાણ એ દસ હોય ત્યાં. ૩૫.
- માનવભવે પંચેન્દ્રિ તેથી ચૌદમે જીવસ્થાન છે;
પૂર્વોક્ત ગુણગણયુક્ત, ‘ગુણ’-આરૂઢ શ્રી અર્હત છે. ૩૬.

૧. નિરપેક્ષ = અભિલાષારહિત. ૨. અભિધાન = નામ.

૩. સ્વીય = પોતાના. ૪. વસુ = આઠ ૫. ‘ગુણ’ = ગુણસ્થાન.

વણવ્યાધિ-દુઃખ-જરા, અહાર-નિહારવર્જિત, વિમળ છે,
^૧અજુગુપ્સિતા, ^૨વણનાસિકામળ-શ્લેષ્મ-સ્વેદ, અદોષ છે; ૩૭.

દસ પ્રાણ, ષટ્ પર્યાપ્તિ, અષ્ટ-સહસ્ર લક્ષણ યુક્ત છે,
 સર્વાંગ ગોક્ષીર-શંખતુલ્ય ^૩સુધવલ માંસ-રુધિર છે; ૩૮.

—આવા ગુણે સર્વાંગ અતિશયવંત, ^૪પરિમલમ્હેકતી,
 ઔદારિકી કાયા અહો ! અર્હત્યુરુષની જાણવી. ૩૯.

મદરાગદ્વેષવિહીન, ^૫ત્યક્તકષાયમળ સુવિશુદ્ધ છે,
 મનપરિણમનપરિમુક્ત, ^૬કેવળભાવસ્થિત અર્હત છે. ૪૦.

દેખે દરશથી, જ્ઞાનથી જાણે દરવ-પર્યાયને,
 સમ્યક્ત્વગુણસુવિશુદ્ધ છે,—અર્હતનો આ ભાવ છે. ૪૧.

મુનિ શૂન્યગૃહ, તરુતલ વસે, ^૭ઉદ્યાન વા સમશાનમાં,
^૮ગિરિકંદરે, ગિરિશિખર પર, વિકરાળ વન વા વસતિમાં. ૪૨.

નિજવશ શ્રમણના વાસ, તીરથ, શાસ્ત્રચૈત્યાલય અને
 જિનભવન મુનિનાં લક્ષ્ય છે—જિનવર કહે જિનશાસને. ૪૩.

પંચેન્દ્રિસંયમવંત, પંચમહાવ્રતી, નિરપેક્ષ ને
 સ્વાધ્યાય-ધ્યાને યુક્ત મુનિવરવૃષભ ઈચ્છે તેમને. ૪૪.

ગૃહ-ગ્રંથ-મોહવિમુક્ત છે, પરિષહજયી, અકષાય છે,
 છે મુક્ત પાપારંભથી,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૪૫.

-
૧. અજુગુપ્સિતા = જેના પ્રત્યે જુગુપ્સા ન થાય એવી.
 ૨. વણનાસિકામળ-શ્લેષ્મ-સ્વેદ = નાકના મેલથી, કફથી ને પરસેવાથી રહિત.
 ૩. સુધવલ = ધોળું. ૪. પરિમલ = સુગંધ.
 ૫. ત્યક્તકષાયમળ = કષાયમળ રહિત.
 ૬. કેવળ = એકલો; નિર્ભળ; શુદ્ધ.
 ૭. ઉદ્યાન = બગીચો. ૮. ગિરિકંદર = પર્વતની ગુફા.

- ધન-ધાન્ય-^૩પટ, ^૪કંચન-રજત, આસન-શયન, છત્રાદિનાં
 સર્વે કુદાન વિહીન છે,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૪૬.
- નિંદા-પ્રશંસા, શત્રુ-મિત્ર, અલબ્ધિ ને ^૫લબ્ધિ વિષે,
 તૃણ-કંચને સમભાવ છે,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૪૭.
- નિર્ધન-સધન ને ઉચ્ચ-મધ્યમ ^૬સદન અનપેક્ષિતપણે
 સર્વત્ર ^૭પિંડ ગ્રહાય છે,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૪૮.
- નિર્ગ્રંથ ને નિઃસંગ ^૮નિર્માનાશ, નિરહંકાર છે,
 નિર્મમ, અરાગ, અદ્વેષ છે,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૪૯.
- નિઃસ્નેહ, નિર્ભય, નિર્વિકાર, અકલુષ ને નિર્મોહ છે,
 આશારહિત, નિર્લોભ છે,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૫૦.
- જન્મ્યા પ્રમાણે રૂપ, ^૯લંબિતભુજ, ^{૧૦}નિરાયુધ, શાંત છે,
 પરકૃત ^{૧૧}નિલયમાં વાસ છે,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૫૧.
- ઉપશમ-ક્ષમા-^{૧૨}દમયુક્ત, તનસંસ્કારવર્જિત ^{૧૩}રૂક્ષ છે,
 મદ-રાગ-દ્વેષવિહીન છે,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૫૨.
- જ્યાં મૂઢતા-મિથ્યાત્વ નહિ, જ્યાં કર્મ અષ્ટ વિનષ્ટ છે,
 સમ્યક્ત્વગુણથી શુદ્ધ છે,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૫૩.
- નિર્ગ્રંથ દીક્ષા છે કહી ષટ્ સંહનનમાં જિનવરે;
 ભવિ પુરુષ ભાવે તેહને; તે કર્મક્ષયનો હેતુ છે. ૫૪.

૩. પટ = વસ્ત્ર.

૪. કંચન-રજત = સોનું-રૂપું.

૫. લબ્ધિ = લાભ.

૬. સદન = ઘર.

૭. પિંડ = આહાર.

૮. નિર્માનાશ = માન ને આશા રહિત.

૯. લંબિતભુજ = નીચે લટકતા હાથવાળી.

૧૦. નિરાયુધ = શસ્ત્રરહિત.

૧૧. નિલય = રહેઠાણ.

૧૨. દમ = ઈન્દ્રિયનિગ્રહ.

૧૩. રૂક્ષ = તેલમર્દન રહિત.

- તલતુષપ્રમાણ ન બાહ્ય પરિગ્રહ, રાગ તત્સમ છે નહીં;
—આવી પ્રવ્રજ્યા હોય છે સર્વજ્ઞજિનદેવે કહી. ૫૫.
- ઉપસર્ગ-પરિષહ મુનિ સહે, નિર્જન સ્થળે નિત્યે રહે,
સર્વત્ર કાષ્ઠ, શિલા અને ભૂતલ ઉપર સ્થિતિ તે કરે. ૫૬.
- સ્ત્રી-^૧ખંઠ-પશુ-^૨દુઃશીલનો નહિ સંગ, નહિ વિકથા કરે,
સ્વાધ્યાય-ધ્યાને યુક્ત છે,—દીક્ષા કહી આવી જિને. ૫૭.
- તપવ્રતગુણોથી શુદ્ધ, સંયમ-સુદેગગુણસુવિશુદ્ધ છે,
છે ગુણવિશુદ્ધ,—સુનિર્મળા દીક્ષા કહી આવી જિને. ૫૮.
- સંક્ષેપમાં આયતનથી ^૩દીક્ષાંત ભાવ અહીં કહ્યા,
જ્યમ શુદ્ધસમ્યગ્દરશયુત નિર્ગ્રથ જિનપથ વર્ણવ્યા. ૫૯.
- રૂપસ્થ ^૪સુવિશુદ્ધાર્થ વર્ણન જિનપથે જ્યમ જિન કર્યું,
ત્યમ ભવ્યજનબોધન-અરથ ષટ્કાયહિતકર અહીં કહ્યું. ૬૦.
- જિનકથન ભાષાસૂત્રમય શાબ્દિક-વિકારરૂપે થયું;
તે જાણ્યું શિષ્યે ભદ્રબાહુ તણા અને એમ જ કહ્યું. ૬૧.
- ^૫જસ બોધ દ્વાદશ અંગનો, ^૬ચઉદ્દશપૂરવ-વિસ્તારનો,
જય હો ^૭શ્રુતંધર ભદ્રબાહુ ગમકગુરુ ભગવાનનો. ૬૨.

-
૧. ખંઠ = નપુંસક.
૨. દુઃશીલ = કુશીલ જનો.
૩. દીક્ષાંત = પ્રવ્રજ્યા સુધીના.
૪. સુવિશુદ્ધાર્થ = જેમાં શુદ્ધ સ્વરૂપ કહેલું છે એવું; તાત્ત્વિક.
૫. જસ = જેમને. ૬. ચઉદ્દશ = ચૌદ.
૭. શ્રુતંધર = શ્રુતજ્ઞાની.